

זוהר ח"ב דף מ.

תאכלו - ולא יראה לך תמז - אמר רבי יהודה אי הכי כל ימי שתא נמי - אמאי
שבעת יומין דכתיב שבעת ימים שאור לא ימלא בבתיכם שבעת ימים ולא יתיר - אייל
כל זמנא דאתחייב בר נש לאתחזאה גרמיה בן תורין הכי אלטריך כל זמנא דלא
אתחייב לא אלטריך - למלכא דעבד לחד בר נש רופינוס כל איטון יומין דסליק להאי
דרגא חדי ולביש לנשי יקר לבתר לא אלטריך - לשתא אחרא נטיר איטון יומין דסליק
ליקרו דא ולבש איטון לנשין וכן בכל שתא ושתא - כהאי גוונא ישראל כתיב שבעת
ימים שאור לא ימלא דאיטון יומי מדוותא יומין דסליקו ליקרא דא וגפקו משטבדא
אחרא - וזבגין כך נטרין בכל שתא ושתא יומין דסליקו להאי יקר וגפקו מרשותא
אחרא ועאלו ברשותא קדישא ועל דא כתיב שבעת ימים מלוא תאכלו - אמר רבי

פרי עץ חיים שער חג המצות פ"ד, פ"ז

והנה כשנעשה

שמור הזה בימי פסח, ממילא הם נשמרין בשאר
ימות השנה, אף אם יאכלו חמץ. וזה שאלת ר"א
לרשב"י וכו'.

וכיון שנשמרה

בפסח, ישאר כן תמיד בשאר ימות השנה, בסוד
מצה שמורה מן המזיקין, והבן זה. ניכוין, כי

גמי מנחות עג: ורש"י כתי"י שם

שלמי העובדי כוכבים "עולות" איבעית אימא
קרא ואיבעית אימא סברא איבעית אימא
סברא עובד כוכבים לכו לשמים ואיבעית

בלבו לשמים. דאינו יודע נטיב קרנן וכי נדר
בלבו לשמים נדר הלכך כליל הן לגזוה: אשר

אמת מקאצק תצמח

קצו. קדושה אנושית

„ואנשי קודש תהיון לי" (שמות כ"ב ל') להיות שמירת
הקדושה במעשה אנוש ותחבולותיו. (המכיר בעל ה"שפת אמת")
שאינ מחסור להשי"ת במלאכי עליון ושרפים ותיות הקדש ותוא
מתאוה לקדושת אנשים).